

APICULTURA ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ DIN 2020

Partea a III-a

Chestiuni legate de sănătatea albinelor

Autor:

Prof.univ.dr.ing.Petre
IORDACHE

O variantă a acestui articol a fost publicată sub titlul “*Apicultura în Uniunea Europeană din 2018 (III)*” și în Revista *Lumea Satului* nr.6 (299), 16-31 martie 2018 – pag.38 la 41

Marti 23 ianuarie 2018 a fost ținut la Bruxelles, în **Comisia de agricultură din Parlamentul European** un **Raport referitor la perspective și provocări din sectorul apicol din UE** unde s-au făcut o serie de propuneri pentru sectorul apicol european.

Referitor la **chestiuni legate de sănătatea albinelor** în acest raport se fac o serie de considerații, recunoașteri și solicitări, astfel:

„ - consideră că unele specii alogene invazive precum *Varroa destructor*, gândacul mic de stup (*Aethina tumida*), viespea asiatică și loca americană cauzează prejudicii grave apicultorilor și provoacă distrugerii extinse în rândul albinelor;

- solicită Comisiei să implice toți producătorii de medicamente pentru albine relevanți în cercetări în domeniul medicamentelor pentru albine și să înființeze o platformă IT comună pentru împărtășirea celor mai bune soluții și medicamente cu părțile interesate;

- recunoaște că rezultatele exercițiilor monitorizate pentru a evaluare a situația sănătății albinelor desfășurate de unele state membre sunt importante și ar trebui să fie împărtășite cu celelalte state membre și cu Comisia;

- invită statele membre și regiunile să utilizeze toate mijloacele posibile pentru a proteja varietățile de albine locale și regionale de răspândirea nedorită a a vrietăților străine naturalizate sau invazive în UE;

- solicită Autorității Europene pentru Siguranța Alimentării să efectueze cercetări (analize de laborator și experimente pe teren), conform unui

calendar clar și împreună cu celelalte agenții ale UE implicate cu privire la toate substanțele și ceilalți factori care pun în pericol sănătatea albinelor.”

Se știe că albina lucrătoare este principalul polenizator al plantelor entomofile astfel că ea are rolul ei bine stabilit în echilibrul naturii. Totodată, ea ocupă un loc important în ceea ce privește producerea mierii, polenului cerii și propolisului, atât de utile în domeniul alimentației și al terapiei naturiste și numai albinele sănătoase și implicite familiile de albine sănătoase pot îndeplini aceste calități.

Începând din a doua jumătate a secolului XX se constată la nivel mondial creșterea numărului de boli la albine și extinderea acestora apărând astfel agresarea din ce în ce mai des și drastic a familiilor de albine.

Evident ca orice organisme vii și albinele se pot îmbolnăvi de diferite boli care prin slăbirea sau, mai grav, prin mortalitatea care o produc indivizilor familiilor de albine, reduc numărul albinelor și prin acest fenomen familiile se depopulează, devenind neviabile și neproductive. Sunt astfel multe cazuri când se produc pierderi de multe familii de albine sau chiar de stupine întregi, deci se produc pagube însemnate pentru apicultori cât și pentru economiile naționale europene și mondiale.

Astfel este justificată prevenirea, depistarea, combaterea și tratarea bolilor albinelor și aici raportul pune accent mai ales pe tratarea cu mare seriozitate a unor specii alogene invazive ca **Varroa destructor**, (acarianul varroa), **Aethina tumida** (gândacul mic de stup), **Vespa velutina** (vespa asiatică) și **Bacillus larvae** (loca americană) care cauzează grave prejudicii apicultorilor și provoacă distrugerii extinse în rândul albinelor.

Totodată, se recomandă Comisiei ca pentru prevenirea și combaterea bolilor albinelor să implice toți producătorii relevanți de medicamente pentru albine și acelor implicați în cercetări tot în acest domeniu și să înființeze o platformă IT comună pentru împărtășirea celor mai bune soluții și medicamente cu părțile interesate.

Împărtășirea rezultatelor exercițiilor monitorizate pentru evaluarea situației sănătății albinelor desfășurate de unele state membre sunt importante și ar trebui să fie comunicate și celorlalte state membre și Comisiei.

Tot în scopul protecției sănătății albinelor raportul solicită Autorității Europene pentru Siguranța Alimentării să efectueze cercetări (analize de laborator și experimente pe teren), împreună cu celelalte agenții ale UE implicate, cu privire la toate substanțele și ceilalți factori care pun în pericol sănătatea albinelor conform unui calendar clar.

Poate așa și DSVSA-urile județene din România vor monitoriza periodic și cu acuratețe starea de sănătate a familiilor de albine ale județelor care le servesc și vor lua măsurile care se impun. Actualmente sunt apicultori care afirmă, acum 2-3 ani, că au dus același feluri de probe la laboratoarele a două DSVSA-uri și la I.C-D.A și că au obținut trei diagnostice diferite, fără comentarii.

Protejarea varietăților de albine locale și regionale de răspândirea nedorită a varietăților străine naturalizate sau invazive în UE trebuie să fie o prioritate a statelor membre UE.

În articolul **“De ce Apis mellifera carpatica trebuie să fie singura rasă de albine în România”**, publicat în revista “LUMEA SATULUI” nr.7(228) 2015 am încercat să aduc argumente pentru necesitatea protejării rasei de albine românești **Apis mellifera carpatica**. Astfel de materiale au mai apărut în ultimii ani în mass-media și chiar pe forumurile care se ocupă de apicultură au fost discuții ample, e adevărat, uneori contradictorii.

Totuși, ne confruntăm cu o adevărată emulație privind dorința unor apicultori români care doresc să încerce să lucreze și cu alte rase de albine sperând, în primul rând, la obținerea unor mai mari recolte de produse apicole.

Venind în întâmpinarea acestor dorințe o serie de comercianți de regine autorizați sau nu fac oferte de vânzare de regine din diferite rase de albine și hibridi. Printre aceste oferte predomină ofertele cu hibridul **Buckfast** și rasele carnica - **Apis mellifera carnica**, italiana – **Apis mellifera linguistica**, caucaziana – **Apis mellifera caucasica**.

Din păcate, rasele străine în condițiile țării noastre nu pot depăși din punct de vedere al calităților rasa românească **Apis mellifera carpatica** deoarece aceasta trăind din generație în generație, de mii de ani în condițiile de climă și floră caracteristice țării noastre, ca rezultat al selecției naturale, este cea mai bine adaptată acestor condiții, deci trebuie să ne orientăm numai pentru creșterea, înmulțirea și îmbunătățirea albinei noastre locale **Apis mellifera carpatica**.

În lucrarea științifică **“Consecințele hibridării interrasiale”** elaborată de **prof.univ.dr.ing.Marian BURA** (fost decan al Facultății de zootehnie, Timișoara) și **colectiv**, se arată în detaliu consecințele hibridării.

În octombrie 2016 am efectuat o excursie de documentare apicolă în Austria, Germania și Elveția ocazie când am studiat cu se încearcă revigorarea în Elveția a rasei autohtone de **albină neagră (Apis mellifera mellifera)** rasă care este pe cale de dispariție.

Astfel, conservarea, ameliorarea și aplicarea altor aspecte ale selecției rasei naționale elvețiene ne-au fost prezentate de D-ul Hans Ulrich Thomas din partea asociației **„Association for Apis mellifera mellifera”** Zürich, asociație care are acest scop.

Promovarea acestei rase se face și prin organizarea de cursuri de apicultura și astfel mulți din participanții la aceste cursuri (circa 35%) devin apicultori care vor fi sprijiniți și convinși să folosească această rasă.

Pentru obținerea purității acestei rase Statul Elvețian se implică subvenționând anumite analize și tratamente specifice în valoare de până la 6000 euro, determinările ADN fiind finanțate în totalitate. Tot în acest scop asociația are organizate 6 stații izolate de împerechere a reginelor astfel că, de exemplu în 2016, au fost produse peste 6000 de regine din rasa albinei negre. Mai există și 30 stațiuni de testare și selectare a acestora de unde apicultorii cumpără reginele. Dealtfel este de specificat că momentan există cel puțin 20 de apicultori, membrii ai asociației, care lucrează numai cu albina neagră elvețiană.

Totodată, am aflat că există și **Asociația Internațională Apis mellifera mellifera**, susținută științific de Institutul pentru Cercetare Apicolă din Hohen Neuendorf (localitate de lângă Berlin) – Germania, unde asociația elvețiană este afiliată.

Închei, cu speranța că autoritățile în domeniu vor sprijini apicultura românească să urmeze aceste indicații și exemple pregătindu-ne pentru anul 2020.